ŞAKA

AMPULLER KARABORSAYA DÜŞÜNCE..

— Nişanlımın istikbali birdenbire par
— Tebrik ederim, büyük bir iş mi yap
— Evet, karaborsada ampul satıyor..

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

NÜMUNE EVLER MAHALLESİNE TAŞINAN YENİ KİRACILAR..

— Bir günde bütün mahalledeki komşularla tanıştım.
— Misafirliğe mi gittin?..
— Hayır, bizim evi bulmak için bütün kapıları çalmak zorunda kaldım..

— Bu günlerde seni pek havaî görüyorum..
— Tabiî, ben de yıldız olmaya karar verdim..

— Neden seni kapı dışarı ettiler?..
— Bayla bayan kavga ediyorlar, ev üçümüzün hırlaşmasına müsait değil!..

AH ŞU GAZETECİLER:

Müdür — Fazla ısrar etmeyin, size söyliyecek tek kelimem yoktur.

Gazeteciler — Siz o tek kelimeyi söyleyiniz. biz ondan bir sahifelik yazı çıkarırız..

Sayı: 219, Sene: 5, Cilt: 9 Fiatı 15 Kuruş 9 OCAK 1945

SAHİBİ:
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane: İstanbul: Ankara Caddesi No. 71, İkinci kat Hususî Daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu 364
Telgraf adresi: İstanbul ŞAKA

ŞAKA

ABONE ŞARTLARI
TÜRKİYE İÇİN: Seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur.
YABANCI MEMLEKETLER İÇİN: Seneliği 12 lira, altı aylığı 6 lira.
Üç aylık abone kaydolunmaz.

● HER HAFTA SALI GÜNLERİ ÇIKAR EDEBİ MİZAH GAZETESİ ●

İLÂÇLAR KARABORSAYA GEÇİNCE..

Hasta — Verdiğiniz ilâçları araya araya ayaklarım ağrıyor doktorcuğum, yine de bulamadım...
Doktor — Öyle ise size bir de romatizma reçetesi vereyim..

Sayı: 219, Sene: 5, Cilt: 9 Fiatı 15 Kuruş 9 OCAK 1945

SAHİBİ:
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane: İstanbul: Ankara Caddesi No. 71, İkinci kat Hususî Daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu 364
Telgraf adresi: İstanbul ŞAKA

ŞAKA

ABONE ŞARTLARI
TÜRKİYE İÇİN: Seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur.
YABANCI MEMLEKETLER İÇİN: Seneliği 12 lira, altı aylığı 6 lira.
Üç aylık abone kaydolunmaz.

● HER HAFTA SALI GÜNLERİ ÇIKAR EDEBİ MİZAH GAZETESİ ●

— Aa... bak bak.. bizim Fatma hanımı görüyor musun, bir kilo kömür bulabilmiş!..
— Yaa.. acaba tavsiye mektubunu nereden bulmuş?...

YENİ SALONLAR

Salonlarımızı bir düşünelim: Kabul salonu evlerdedir. Ev dışında bir zamanlar dans salonu moda idi. Yerini sinema salonlarına bıraktı.

Bir ara güreş salonları, boks salonları aldı yürüdüydü. Şimdi de sıra kokteyl salonlarında...

Maamafih, bu sonuncu salon, şimdiye kadar salon kelimesinin geçirdiği bütün istihaleleri kendinde toplıyacak gibi görünüyor:

Başlangıçta bir kabul salonu, sonra bir çay ve dans salonu, gece ilerleyince güreş ve sabaha karşı dövüş salonu olarak...

★

SERGİDE

Ressam Eren ve Bedri Eyüboğullarının sergisini gördünüz mü? Görün! Tavsiye ederiz. İçinde hiçbir portre, muayyen bir şahsın resmi yok. Bu hususta her iki ressamın ne kadar doğru hareket ettiğine bir misal vermek üzere vaktile meşhur bir ressamın başından geçen fıkrayı nakledelim.

Büyük ressam Ç. bir sergide o zamanki Hariciye Vekilinin portresini teşhir ediyordu. Zamanın tanınmış münekkitlerinden birine sergisini gezdirirken münekkit bu portrenin önünde durdu. Zeki ve anlayışlı bir tebessümle ressama bakarak:

— Farkındayım! dedi, biraz Hariciye Vekiline benziyor ama, şair Yahya Kemalin resmi olduğu belli, tebrik ederim üstat!.

★

TEFSİRSİZ HABER

Aşağıdaki haberi aynen 4 Ocak 1945 günlemeçli «Cümhuriyet» gazetesinden alıyoruz:

«Mahmutpaşada Hacı Küçük camii şerifi ile halâlarının tamiratının tamamlanması münasebetile bânisinin ruhuna ithaf olunmak üzere 5/1/945 günü cuma namazını müteakip mevlûdu şerif okunacağından...»

★

SAKAL

Kübik şairlerden Orhan Veli uzun zamandır ortalardan kaybolmuş. Bir iki gün evvel kendisine rasladık. Bir de baktık ki, şair o genç yaşına rağmen sakal koyuvermiş, hem de hiç kırptırmadan. İnanmazsanız Sarıyere gidip bizzat görebilirsiniz. Sorduk:

— Ne diye sakal bıraktın yahu?

«Garip» isimli kitabın şairi mahcup mahcup güldü:

— Ne yapalım.. İnsan içine çıkacak halimiz kalmadı ki.. Tanınmamak için!..

Şakacı

APARTIMAN ve KİTAP

Dedelerimiz konak ve yalı sahibi imişler. Babalarımız apartıman sahibi olmuşlar. Bizden sonrakilerse «kat» sahibi olacaklar. Yeni birtakım tahminlere göre kat sahibi olmanın ev sahibi olmaktan daha kolay ve doğru olduğu muhakkak. Bir apartıman yapılmadan veya yapılırken kiraya verilirdi. Demek şimden sonra yapılmadan satılacak..

Kitapçılığımız da son zamanlarda apartımancılığımıza döndü. Bazı kitaplar daha basılmadan satılıyormuş. Biz uydurmuyoruz, kendileri ilân ediyorlar. Bir de bu memlekette kitap okunmaz, kitapla geçinilmez derler, ne iftira...

★

SAN'AT TAKVİMİ

— Maarif Vekilliğinin çıkardığı San'at takvimini gördün mü?

— Gördüm. Sen?

— Ben göremedim, satılmış, bitmiş!..

— Vah vah... Peki ama, onun san'at neresinde?

— Neresinde olacak, bu kadar çabuk satılmasında tabiî!..

★

ŞAP ve ŞEKER:

RUBÂÎ

İstanbul'a geldi çok güzel bir yeni süs
Her yerde gezer durur sekiz, on otobüs!
Lâkin yine binmenin hiç imkânı mı var?
Hergün zira değiştirirler bir üs!

Deli Derviş

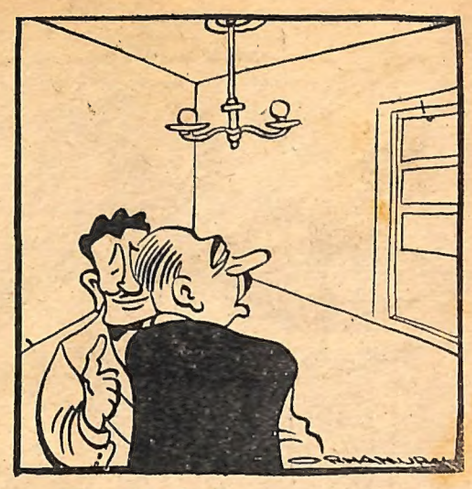

AMPUL KARABORSAYA DÜŞTÜ. PİYASADA BULUNMIYOR — (Gazetelerden)

Karaborsa — Aramıza sen de karıştın, gözümüz aydın!..

— Oğlum git bütün akrabalara haber ver, bu akşam bize gelsinler... Elektrik yakmak sırası bize geldi..

— İki odanın kirası iki yüz lira mı?.. — Evet azizim, görmüyor musun, odada iki tane ampul var..

Cinci Hoca

Haftanın Dedikodusu

İstanbulda Cinci, Âşık Hoca diye marifetli bir üfürükçünün yakalanıp hapse tıkıldığını öğrenince doğru tevkifhaneye gittim. Yanaşmak ne mümkün? Bütün sokak kadınlı erkekli bir kalabalıkla doluydu ve hepsinin koltuğunda, sanki doktor Hafız Cemal Lokman Hekime geliyorlarmış gibi peynir, bulgur ilâh... gibi gıda maddeleri vardı. Besbelli Cinci Hocayı ziyarete geliyorlardı. Bunlardan birine sordum:

— Siz de hoca hazretlerini ziyarete mi geldiniz? hâcetiniz ne?

— Bizim kıza bir hal oldu. Yemeden içmeden kesildi. Sinemalardan çıkmıyor. Geçende karnı da büyüdü. Bir muska alıp soğutmak istiyorum...

— Hoca hazretleri tevkifhanede de muska veriyor mu?

— Bilmem, soracağım...

Şişmin, kalın paltolu kalantor bir zata sordum:

— Sizin derdiniz ne?

— Sormayın, apartımanda şirret bir kiracım var. Onu attırmak istiyorum..

Astragan mantolu, fazla boyalı bir kadına döndüm:

— Siz niçin Cinci Hocayı ziyaret ediyorsunuz?

Kaşlarını hiddetle çattı ve:

— Terbiyesiz!

Dedi. Meğer dulmuş. Ne bileyim

Gazeteci kartımı göstererek tevkifhaneye girdim. Hocanın yanına aldılar. Neşeli bir zattı. Beni görünce:

— Bonjur bayım, gazetecisiniz, değil mi? Dedi.

— Ne bildiniz?

Diye sordum. Cevap verdi:

— E... Ne de olsa meslek tabiî.. bizlere malûm olur. Ama sizden de sır saklanmaz. Sabahtanberi gelen beşincisiniz. Esasen başka ziyaretci kabule müsaade etmiyorlar.

— Üfürükçülüğünüz doğru mu?

—Hâşâ, mâsumum. Ben sade imansızlara iman, korkaklara cesaret ve nefse itimat telkin ettim. Bu arada fazla budala olan, parasını ne yapacağını bilmeyenlere de tabiî cezalarını verdim..

— Bunun kanunsuz olduğunu, suç ve hile olduğunu bilmiyor muydun?

— Bilmez olur muyum bayım? Neyleyim, geçim dünyası.. yağcı karışık yağ satar, bakkal müşteriye kazık atar, fırıncı una çöp katar, kâinat otobüslere çatar suç olmaz da yalnız benim yaptığım mı suç olur?

— Peki, bu hocalık ne oluyor?

— Efendim, bizim iş de bir hokkabazlık tabiî. Ancak, Zati Sungur gibi kuyruğuma bir profesörlük taksam teneke çalarlardı. Malûm ya, alaturka semtlerde hocalık söker...

— Peki ne yapardın?

— Ne yapmazdım ki... Dertlilere derman, hastalara şifa ve can, âşıklara vuslat, dullara kısmet, ev sahiplerine kiracı çıkarmak, kiracılara yalvarıp yakarmak, kıskançlara sabır ve sebat, aldatılanlara cürmü meşhut için fırsat hep benim işim...

— Peki neden Âşık Hoca diyorlar sana?.

— Paraya ve güzele âşıkım da ondan..

— Ya Cincilik nereden çıkıyor?..

Hoca güldü. Sonra kulağıma fısıldadı:

— Cinlerle yaşarım da ondan. Vaktile bizim kilerde cinler cirit oynardı. Sonra işi bu sanata döktüm. Şehir Tiyatrosundan tekaüde çıkmış ne kadar rüzgâr, şimşek makinesi, alaturka azalınca radyoda kalmış eski plâk varsa aldım. Üfürükçülük sırasında bunları kullandığım için bana Cinci derler...

Âşık Cinciye şimdi cinlerle kumda oynamasını tavsiye ettim ve veda ederek tevkifhaneden ayrıldım.

Geveze

BELEDİYE BİR ŞEHİR MÜZESİ AÇTI

(Gazetelerden)

İstanbulun Şehir Müzesine girecek bazı antika eşyalarından..

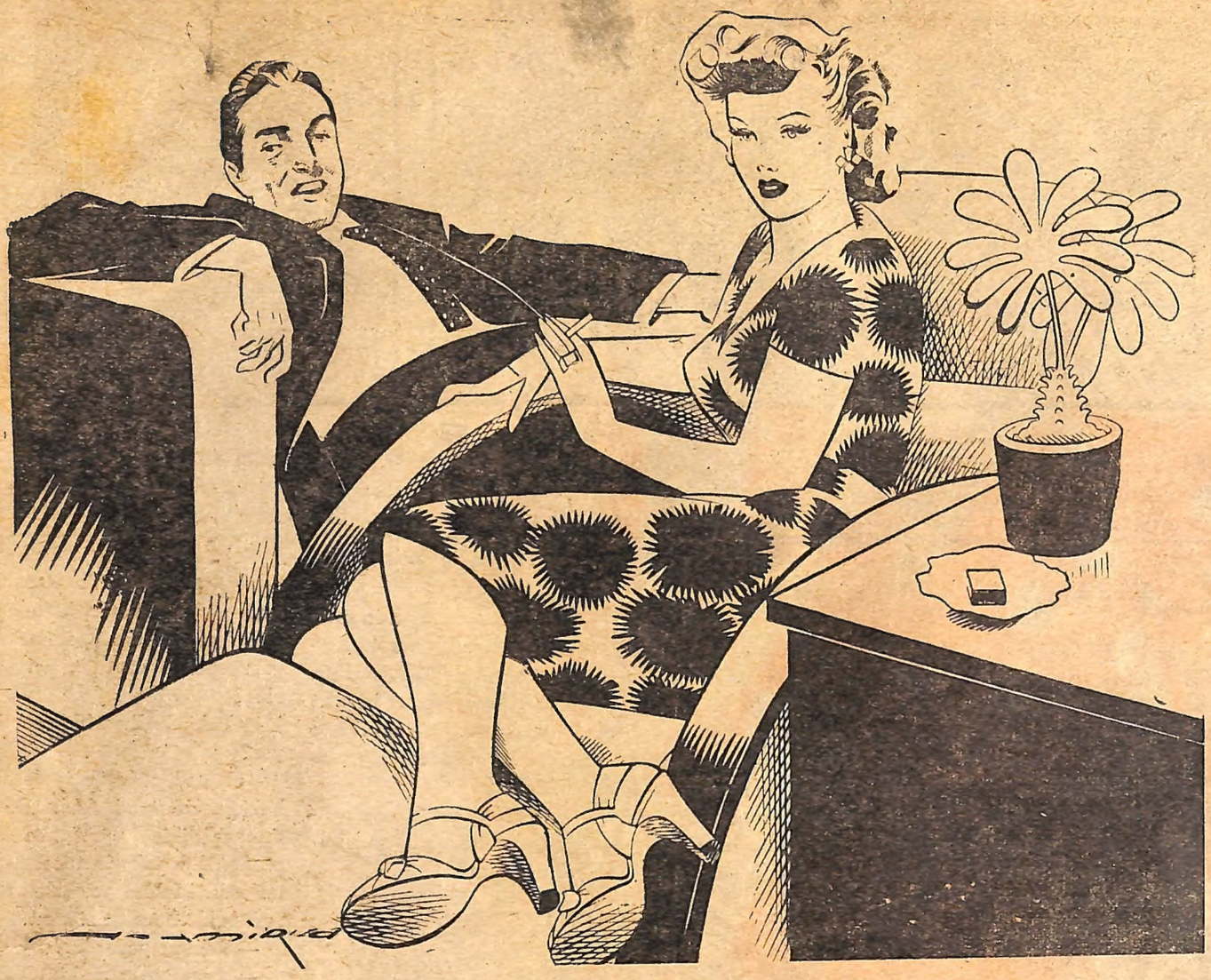

MAARİF VEKÂLETİ MUALLIMLERİN ÜTÜSÜZ ELBİSE VE TRAŞSIZ GEZMELERİNİ YASAK ETTİ —(Gazeteler)

— Ayol bu ne şıklık... Her gün tıraş, ütülü elbiseler.. güzellik müsabakasına mı gireceksin?..
— Hayır, muallimlik imtihanına gireceğim...

Yılbaşı Nasıl Geçti...

Yazan: NECDET RÜŞTÜ EFE

Biraz çoğaldı yine
Yorgun dünyanın yaşı.
Anlatayım bu sene
Nasıl geçti yılbaşı:

★

Başladı bir ay önce
Dükkânlara akınlar:
Giymek için bir gece
Esvap yaptı kadınlar.

★

Giyilir bu tuvalet
Sabaha kadar ancak.
Zengin kocalar elbet
Masrafa dayanacak.

★

Sonra atılacaktır
Bu esvap bir kenara.
Sormak bunu yasaktır:
Neye harcoldu para?..

★

Kırk yılda bir.. diyerek,
Feryada başlar Bayan..
Kocalar dilsiz gerek:
Sus ve masrafa dayan!..

★

Uzatmıyalım sözü;
Erkek yolunur biraz.
Müsrif kadının gözü
Fakat bir türlü doymaz:

★

Alınmalı, efendim,
Bir balo iskarpini.
Diyor: Gittim, beğendim;
Ne şık, ne mini mini!..

★

Açılmaz buna ağız:
Terlikle çıkılmaz ya!..
Kadıncağız gidecek
Kırk yılda bir baloya!..

★

Elli beş lirayı ver,
Gayret... fırtınayı sav!.
Kunduracılar özler
Zaten yolunacak av!..

★

Alır mendile kadar
Küçük hanım sırayla'..
Eksiklerini yapar
Üç maaşlık parayla!..

★

Tam yılbaşı gecesi;
Hazırlanıyor Bayan...
Akseder hırçın sesi,
Şaşırır bunu duyan:

★

Sersem kız.. Rujumu ver;
Boyanmadı dudağım...
Nerede iskarpinler?..
Şimdi bayılacağım!..

★

Hülâsa. bu üzüntü
Büsbütün şişirir baş:
Bir feryat, bir gürültü,
Bir haykırma, bir telâş!...

★

Sona erdi manikür:
Hazır Hanımefendi!..
Aynalarda, çok şükür,
Kendisini beğendi!..

★

Rahat rahat eğlensin
Onlar sabaha kadar:
Pahalı yemek yensin,
İçilsin şampanyalar!..

★

Yıl başı gecesini
Biz sevmeyiz — zevk bu ya —
Feda ettik hepsini
Evde tatlı uykuya.

Necdet Rüştü EFE

TELEFONLA GÖRÜŞMELER ZORLAŞINCA..

— Yarım saatten fazla mı bekliyorsun.. Ayol ben senin nu maranı buluncaya kadar tam bir saat bekledim...

PİYASADA BİR KİLO KÖMÜR BULUNAMIYOR, KÖ MÜRDEN ZEHİRLENİP ÖLENLER DE VAR — (Gazetelerden)

— Neden ölmüş?..

— Kömürden!..

— Araya araya mı?..

Piyano Dersi

İki Perdelik Komedi

— Birinci Perde —

Orta halli döşenmiş bir bekâr odası. Sabah vakti. Genç adam, sinirli sinirli yatağında dönmektedir.

ALT KATTAKİ PİYANO (Sabah mahmurluğunun verdiği bir tenbellikle tuşlara kuvvetle basarak, ağır ağır egzersizlere başlar) — Do, re, mi, fa, sol, la, si, do. re, mi, fa, ... v.s. ... v.s.

CEBBAR, (yataktan fırlayarak) — Gene başladı! gene başladı!.. Saat yedi! Sabahın yedisi! Gene başladı... Ve öğleye kadar sürecek bu Allahın belâsı... Bazan da, akşama kadar! Hey Allah kahhh...

ALT KATTAKİ PİYANO, (Tamamen açılmış. ve sâniyede on nota çalarak) — Do, re, mi, fa, sol, la, si, do, re; mi; fa; ... v.s.... v.s....

CEBBAR, (Acele ile giyinerek) — Bu vaziyette ben ne yapabilirim? Böyle bir curcuna içinde, gel de çalış bakalım! Ben, kalemim bile gıcırdarken, iki cümleyi bir araya getiremem be!

ALT KATTAKİ PİYANO, (Fevkalâde bir maharetle, sâniyede altmış nota çalarak) — — Doremifasollasidoremifasol lasidoremi... v.s.... v.s....

CEBBAR, (Odasının içinde gidip gelerek) — Bir haftadanberi yaptığım gibi, gene çıkıp sokaklarda dolaşamam ya! Bir kere, yağmur yağıyor. Sonra da, hiç çalışamıyorum!

Alt kattaki piyano, işi, başka bir çalışma sistemine döker; sesler, yükselip alçalmıya, üstüste gelmiye ve hiç umulmadık zamanlarda, arap saçı gibi birbirlerine girmiye başlar.

CEBBAR, (Ümitsizlik içinde) — Böyle devam ederse, halim harap! Meslek değiştirip, beni bu Allahın belâsı yerden en uzak tutacak olanını seçmem lâzım: Tamam! Hamallık yapacağım!..

ALT KATTAKİ PİYANO, (Şimdi hoppa ve kıvrak variyasyonlara başlamıştır).

CEBBAR, (Azgın) — Ev sahibi, bunun kontratı feshetmek için bir sebep olmadığını iddia ediyor! Yarabbi, daha yedi senelik kontratım var!... Yedi sene bu!... (Bir şeye karar verir ve şapkasını alarak) Bir tek çare var: gidip, beni işkence içinde kıvrandıranı yola getirmiye çalışmak.

Alt kata inip kapıyı çalar. Piyano susar ve Cebbar'ı salona alırlar. Odada, şişman, kırklık, çirkin ve üstelik te kibarlık alâmetlerinden zerresi bulunmıyan bir kadın vardır.

CEBBAR, (Piyanoya kin dolu bir bakışla bakarak) — Hanımefendi, komşuluk hatırı için sizden, ufak bir lûtuf dilemek cür'etinde bulunmıya geldim.

KADIN — Ne gibi bir şey, efendim?

CEBBAR — Bendeniz üstünüzdeki katta oturmakla şeref duyuyorum: itiraf edeyim ki, yüksek sesle ve fazla çalınan bir piyanodan nefret ederim... Onun için, sizden bu sevimli âleti, biraz daha az çalmanızın kabil olup olmıyacağını sormıya geldim.

KADIN, (Gülümsiyerek) — Ben mi efendim? Ben çalmıyorum ki...

CEBBAR, (Sıçrıyarak) — Ne dediniz?

KADIN, (Lâfına devam ederek) — Onu, Konservatuvar imthianına hazırlanan kızım Leman çalıyor.

CEBBAR — Ya! Bayan Leman mı? Memnun oldum!... Fakat, hakikaten, çok çalışmıyor mu? Biliyorsunuz ki, böyle sabahtan akşama kadar çalışırsa, hasta olabilir! Bana kalırsa, günde bir çeyrek saat çalışmakla...

KADIN — Bir çeyrek mi?..

CEBBAR — Haydi, yarım saat diyelim!..

KADIN, (Gülümsiyerek) — İmkânı yok efendim... Öğretmeni, parmaklarını kırması lâzım geldiğini söylüyor!...

CEBBAR, (Kendi kendine) — Hepiniz yerin dibine batın inşallah! O parmakları bana verseler, şimdi çıtır çıtır kırardım! (Yüksek sesle) İsrarımı mazur görün Hanımefendi; fakat, Bayan Leman Konservatuvar imtihanına hazırlanırken, ayni zamanda beni de Tımarhaneye hazırlıyor... Bunun böyle devam edemiyeceğini takdir edersiniz herhalde!...

KADIN, (Hiddetlenmiş) — Bu, sizi o kadar rahatsız ediyorsa, başka apartımana taşının efendim!...

CEBBAR — Fakat kontratım var Hanımefendi! Daha burada yedi sene oturmak mecburiyetindeyim!

KADIN — Bizim de dokuz senemiz var!

CEBBAR — Dokuz [illegible]ne mi? (Kendini tutar ve uzlaşıcı bir tavırla konuşmıya çalışarak) Bakın, sekiz gün için, buradan başka bir yere gidebilir misiniz?

KADIN — Ne demek istiyorsunuz, anlayamadım, alay mı ediyorsunuz?

CEBBAR — Emin olun ki, alay etmiyorum!... Ciddi söylüyorum: Razı değil misiniz? Sizin bütün masraflarınızı öderim...

KADIN — Yo... Beyefendi, yeter artık... Şayet bana söyliyecek başka bir şeyiniz yoksa...

CEBBAR — Var Hanımefendi; şunu iyi bilin ki, bana hayatı zindan etmekte devam edecek olursanız, ben de size

aynı şeyi yapacağım... Siz beni bilmezsiniz! Gülle kaldırma dersleri alacağım!...

KADIN, (Sükûnetle) — Bu sizin hakkınız, Beyefendi!

CEBBAR — Borazan dersi alacağım!

KADIN, (Daima sâkin) — Hoşunuza giderse alın.

CEBBAR — Top talimleri yapacağım!...

KADIN, (Çıldırtıcı) — Buna da bir diyeceğim yok.

CEBBAR — Size her türlü fenalığı yapacağım! Camlarınızı kıracağım!

KADIN, (Omuz silkerek) — Onları da sizin masraflarınıza yazdırırım!

CEBBAR — Anahtar deliğinden içeri, kaşınma tozu sıkacağım!

KADIN — Ne yapalım, kaşınırız!

CEBBAR, (Yumuşatmıya çalışarak) — Neyse, Hanımefendi, affedersiniz; hiddetime kapıldım... Kabahat ettim... Fakat, rica ederim size, yalvarırım size, acıyın bana... Rahatı kaçmış hayatımı, mahvolmuş istikbalimi düşünün... (Ağlamaklı bir sesle) Düşünün de, Lemanımızın piyanosunu susturun!...

KADIN — Vallahi Beyefendi, onun böyle bütün gün tangırdamasından memnun mu olduğumu zannediyorsunuz?

CEBBAR, (Ümitlenir) — Öyleyse?

KADIN — Fakat bu çocuğun istikbali buna bağlı! İstikbalini tehlikeye koyamam ya...

CEBBAR — Piyanodan istikbal ha?... Haydi canım, böyle istikbal olur mu? Benim bir kızım olsaydı, ona piyano almak, aklıma bile gelmezdi... Meselâ, terzi, kolacı, işlemeci, falan gibi bir şey yapardım...

KADIN, (Sükûnetle) — Benim kızım piyanoyu tercih ediyor.

CEBBAR, (Ümitsiz) — Peki, onu bundan hiç bir şey vazgeçiremez mi?

KADIN — Hiç bir şey!... (Biraz durur) Yalnız... Ama, bu o kadar kolay değil.

CEBBAR, (Birdenbire ümide düşer) — Ne?... Ne diyorsunuz?

KADIN — Leman evlenir de, kocası...

CEBBAR, (Bu ümidi elden kaçırmıyarak) — Tabiî ya! Gördünüz mü ya! Tam üstüne bastınız! Evlenmesi lâzım!... Şimdiye kadar niye düşünmediniz?

KADIN — Çeyizi yok da ondan!

CEBBAR, (Neş'eyle) — Çeyiz mi? Kızınız gibi cana yakın, güzel olunca çeyize ne hacet?...

KADIN, (Şaşkın) — Onu gördünüz mü?

CEBBAR, (Kuvvetle) — Hiç!... Fakat, ben ona bir koca bulmayı taahhüt ediyorum! Söz veriyorum, işi bana bırakın! Bana resmini verir misiniz?

KADIN — Memnuniyetle!

(Ona, çirkin ve salak bir kız resmi verir.)

CEBBAR, (Bozulmuş) — Vay canına...

Şapkasını alır, ve odasına çıkar. Çok şaşkın ve müteredditdir. Diğer taraftan alt katta Leman, tekrar piyanosunu çalmıya başlar.

— İkinci Perde —

Bir ay sonra, CEBBAR, genç canavarı, arkadaşlarının birine vermiye boş yere uğraştıktan ve hattâ gazetelere ilân verdikten sonra, kahramanca bir karar verir. Genç kızın, evinde piyanosunu hiç açmıyacağı ve sadece, şehirde ders almak istiyenlerin başlarına belâ kesilmekle iktifa edeceği şartıyla, Lemanla, kendisi evlenir. Fakat, nikâh dairesinden çıktıkları zaman, kaynanasının düşünceli durduğunu farkeder.

CEBBAR — Hoppala! Ne düşünüyorsunuz gene? Memnun değil misiniz? (Acı acı) şu vaziyetimiz, akla hayale hiç gelmezdi değil mi? (Yüzü kızaran karısına soğuk soğuk bakarak) Qünkü, kızınızı birisine yamamak, sizin için çok uzak bir düşünceydi herhalde!

KAYNANA — Hakikaten de öyle oğlum. Beni düşündüren de bu...

CEBBAR — Neden?...

KAYNANA — Çünkü, koca apartıman içinde, kendimi çok yalnız buluyorum. Bundan sonra, artık hayatımın ne kadar üzüntülü olacağını düşünün... (Gözlerini yere dikerek) Şayet bir koca bulup peniden evlenmezsem...

CEBBAR, (Kahkaha ile gülerek) — Siz mi? Peki, böyle bir enayi bulabileceğinizi nasıl ümit ediyor sunuz?

KAYNANA, (Sükûnetle)— İlâhi oğlum, şu düşündüğün şeye bak... Yarından itibaren ben de, piyano dersi almıya başlıyorum!!!...

CEBBAR — Birdenbire fenalaşarak baygın bir halde yere yuvarlanır..

Şahap BALCIOĞLU

HAVA GAZINDAN ÖLENLER ÇOĞALINCA..

— Anlaşıldı, bir gaz maskesi takıp yemeği öyle pişirmeli..

Şakadan Felsefeler

Sinek için örümcek ağı ne ise, erkek için kadın ağı odur.

●

Kadınsız hayat, mehtapsız geceye benzer.

●

Kadın olmasaydı, doğru sözün kadrini anlıyamazdık.

●

Bütün beşeriyet dilsiz kalsa, kadın yine konuşur.

●

Kadını ne kadar çok seversen o kadar az anlarsın.

●

Dürüst olmaya karar veren insan dürüst olur, fakat âşık olmaya karar veren insan âşık olamaz.

●

Canımız çok acıdığı zaman eğer aklınıza «O» geliyorsa âşıksınız..

●

Bir camekânda güzel bir çanta, güzel bir gömlek, güzel bir şey gördüğünüz zaman: «Ona ne kadar yakışır!» diyorsanız âşıksınız!..

●

Onun evinin önünden geçmek için yolunuzu uzatıp, gece penceresinde ışık gördüğünüz zaman: «Sokakta değil, evde oturuyor!» diye seviniyorsanız âşıksınız..

●

Herhangi bir mevzu konuşulduğu zaman, sözü döndürüp, dolaştırıp ondan bahis açıyorsanız âşıksınız..

●

Giyinirken ıslık çalıp bir şarkı mırıldanıyorsanız, âşıksınız ..

●

«Ah bir derdi olsa da teselli etsem». diyorsanız, âşıksınız!..

●

Âşık mısınız, kalbinizi yoklarken cüzdanınızı sıkı tutunuz..

●

Kadın ağlıyorsa sen gül, gülüyorsa ağla!..

●

Kadınsız ev, çiçeksiz bahçeye benzer.

●

Ne kadar saf olursa olsun hiçbir kadın andanmaz, aldanmış görünür.

●

Para, kadını satın almaya kâfi gelseydi, zenginler aşk hastalığı çekmezlerdi.

●

Paranın fazla rol oynadığı yerlerde saadetin gözleri yaşlı olur.

Masalların Erkeği!

yazan Hikmet Feridun Es

— 2 —

Cemil Çöl:

— Kırk yaşına pek garip bir surette giriyorum!.. diye mırıldandı.

Ne yapacağını bilmiyordu. Bu işe hiç de ciddî bir gözle bakmadığı için hâlâ pijama ile idi. Odanın içinde, âdeta telâşlı telâşlı ve tamamile maksatsız olarak dolaşıyordu. Nihayet pek mühim bir şey akıl etmiş gibi, hepsinden önce çoraplarını giymeğe karar verdi. Yatarken karyolasının ayak ucuna attığı çoraplarından bir tekini alıp giydi. Lâkin öteki tek?.. Öbürü nerede?.. Hay kör olasıca... Şeytan aldı götürdü. Gece epeyce başı dumanlı yattığı için çorabının bir tekini nereye attığını bir türlü hatırlamıyordu. Nihayet uyku sersemliği içinde dolaptan temiz bir çorap çıkarıp giymeği akıl edebildi.

Lâkin tam dolaba yaklaştığı zaman dışarıda birbiri arkasına, sert sert üç korna sesi daha!..

Cemil Çöl bu seslerden âdeta şaşırıyor, telâşa düşüyor, sanki dışarıdan işitilecekmiş gibi «Dur!. Dur canım!.» diyordu. Çıplak kalan ayağına da bir çorap geçirdi. Fakat tam bu sırada evvelce giydiği çorapla, biraz sonra giydiği çorabın başka başka olduğunu farketti. Ne kör olasıca şey!.. Bu sefer ilk çorabı çıkardı.. Dolapta ikinci giydiği çorabın tekini ararken karanlıktaki otomobil yeniden dile geldi.

Cemil Çöl bu defa pencereye yaklaştı. Baktı. Otomobilin içinde ışıltılı bir vücut, bir kadın vücudü görünüyordu. Bu ışıltı onun elbisesinden ve ziynetlerinden geliyordu. Yukarıdan baktığı için kadının başını göremiyordu. Fakat sokak lâmbası güzel bir göğsü, fazla dekolte elbiseyi, çıplak ve harikulâde biçimli kolları ve bir kadının belden aşağı kısmını aydınlatıyordu. Kalkıp inen pırıltılı elin parmakları arasında henüz yanmış, uzun bir sigara farkediyordu. Acaba yüzü nasıldı?.. Yeryüzünde şarap mütehassısları, hattâ onun yudumunu bile ağızlarına almadan, kokusile kaç senelik olduklarını derhal tayin ederlermiş. Cemil Çöl de, kadınlar hakkında derin bilgisi ile kendi kendine:

— Bu harikulâde vücudün yüzü çirkin olamaz .. diye mırıldandı.

Otomobildeki kadının beklemekten canı sıkılmış olmalı ki kımıldadı. Arabanın kapısını açtı. Sırtına beyaz. kap şeklinde bir gece kürkü aldı. Otomobilden çıkarken etekleri açıldı. Ve çoraplarının parlaklığı içinde diz kapaklarının yuvarlaklığı bacakların biçimi karanlıkta bile göz alıyordu.

Uzun boylu, ince vücutlü bir kadındı. Saçlarının çok siyahlığı, dümdüz oluşu ve parlaklığı, sokak lâmbasının ışığında da belli oluyordu. Pek şıktı. Mücevher pırıltıları içinde, beyaz gece kürkü ile otomobilin önüne motörün kenarına dayanarak Cemil Çöl'ün penceresine baktı.

Herhalde pencerede romancıyı farketmiş olacak ki, sigara tutan çıplak kolunu, kürk kapın içinden tamamile çıkararak, havaya kaldırdı. Ona işaret etti.

Tuhaf şey!.. Halbuki Cemil Çöl bu kadını hayatında hiç görmüş değildi. Hattâ bu tipte kimseyi tanımazdı.

Dar gece elbisesi içinde insan vücutlerinin en güzelile - kırk yaşına bastığı şu anda - gecenin bu saatinde karşısına dikilen bu acayip kadın da kim olabilirdi? Artık şaşkınlıktan o dereceye gelmşti ki, giyinmeği bile hatırına getiremiyordu. Elindeki tek çorapla pencerenin önünde öylece duruyordu.

Otomobil önündeki kadın yine ışıltılı hareketlerle kendisine «Çabuk ol» gibi bir işaret daha yaptı.

Cemil Çöl bu genç kadına bakarak âdeta yüksek sesle kendi kendine:

— Dünyanın en garip yaş yıldönümü hediyesi!.. dedi.

Evet, birkaç gün önce «Garip Hediyeler» diye bir makale yazmıştı.

Hattâ tarihte bu tuhaf hediyeler içinde birbirlerine gergedan, fil ve daha acayip şeyler hediye edenler bile vardı. Fakat şu anda bunların en garibi, aşağıda bekliyen doğum günü hediyesi idi. Cemil Çöl'ün hâlâ pencere önünde durduğunu gören kadın doğruldu. Ve otomobilin kapısını kilitledi. Sonra romancının evine doğru yürümeğe, hattâ hızlı adımlarla koşmağa başladı.

Bu Cemil Çöl'ü büsbütün şaşırttı:

— Hoppala... Bu kadın kapımı nereden biliyor?.. Şimdi inip kapıyı açmak lâzım!.. dedi.

Fakat pijamasının arka kısmının bir parçasının sökük olduğunu hatırladı. Kat'iyen robdöşambr giymezdi. Maamafih bir tane bundan vardı. Onu aradı. Bulamadı. Pijamasının altını çıkarıp çabucak pantalonunu ve gömleğini giymeği düşündü. Böyle yaparken aşağı katta bir gürültü oldu. Kapı açılmıştı.!.. Olur şey değil!..

Cemil Çöl'ün hizmetçisi ihtiyar Ermeni kadın geceleri evde yatmazdı. Koca binada kimseler yoktu. O halde gelen yabancı kadın evin kapısını nasıl açabilirdi ki?..

Cemil Çöl hayretten hayrete düşüyordu. Düşündü, herhangi bir fena tesadüf olmasın diye hayatında hiçbir kadına evinin anahtarını verdiğini hatırlamıyordu.

Buna emindi. Bir kadın hayatına girebilirdi. Fakat evinin anahtarını ondan alamazdı.

Acaba yanlış mı işitiyordu?.. Hayır işte merdivenlerde ayak sesleri Gittikçe yaklaşan ve aşağıdan yukarıya çıkan ayak sesleri...

Romancı 40 yaşına bastığı şu gecede başına gelen seri halindeki, bu acayip vak'alardan hayatının en heyecanlı filmini seyreder gibi oluyordu.

Nihayet ayak sesleri yatak odasının kapısı önünde durdu. Ve «tık tık, tık» kapıya üç kere vuruldu.

Cemil Çöl bu üç vuruşa karşı birdenbire «giriniz!.» sesi ile cevap veremedi. Ve bunda da mazurdu. Zira elbisesinin pantalonunu giymek üzere pijamasının alt kısmını çıkarmıştı.

Bu hali ile sokaklarda mukavemet koşusu egzersizi yapan gençleri hatırlatmakta idi. Kapının arka tarafındaki tanımadığı kadına nasıl olur da «giriniz!.» diyebilirdi?..

Fakat dışarıdaki muhakkak sinirli ve bütün arzularının hemen ayni dakikada yapılmasını istiyen, bir dediğini iki ettirmiyen bir kadındı ki, Cemil Çöl'ün cevabı gecikince hemen kapıya üç kere daha vurdu.

Romancı gece yatarken eli[illegible] kısına astığını zannettiği kahve rengi elbisesinin pantalonuna baktı. Yok!.. Öteki elbiseler dolapta idi. Orası da kilitli bulunuyordu.

Yalnız pijamasının üst kısmı ile odanın içinde dört dönüyor, kapı vuruldukça heyecanı, telâşı artıyor, büsbütün şaşırıyordu.

Son olarak kapı üç kere daha ve bu sefer âdeta sabırsızca vuruldu.

İçeride kahve rengi pantalonunu mu, yoksa kilitli dolabın anahtarını mı daha önce bulmanın münasip olacağını bir türlü kararlaştıramıyan Cemil Çöl seslendi:

— Bir dakika müsaadenizi rica edeceğim!.. Koşu şampiyonu kıyafetindeyim de!.. Huzurunuza çıkabilecek bir kılığa girmeğe çalışıyorum!..

Nihayet işte kör olasıca kahve rengi pantalon, iskemlenin üstüne atmış. Onun üzerine havluyu koymuş... Daha üstüne gömleğini... Ah bu savurukluğu!.. Pantalonunu çekti. Gömleğini de üstüne giydi.

Ve dışarıya, ilk defa bir erkek görecek olan bir eski zaman gelininin heyecanı ile seslendi:

— Buyurunuz efendim!..

Tokmak döndü. Kapı hafifçe aralandı. İçeriye hafif bir lâvanta kokusu süzüldü. Bir ipek hışırtısı!.. Dümdüz abanoz rengi saçları ortasından ayrılmış etli dudakları itina ile boyanmış, iri gözlü, incecik belli bir genç kadın gülümsiyerek girdi.

— Devam edecek —

— İstanbulda yakacak sıkıntısı varmış!..

— Allah, Allah... Halbuki bütün mağazalar mükemmel alışverişle meşguller..

Kadınlar Albümü

Kıymetli arkadaşımız Ramiz'in titiz bir itina ve çok ince bir zevkle hazırladığı bu albüm, emsalsiz bir zenginilk ve nefasette basılmıştır. Eserin nefasetini gördükten sonra şimdiye kadar Türkiyede bu güzellikte bir albüm neşredilmediğini siz de takdir edeceksiniz. Kıymetli sanatkârın en güzel eserlerile süslü olan bu albümü bütün okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz. Fiyatı: 150 Kuruştur.

TARİHTEN ÇİZGİLER ALBÜMÜ

•

Mecmuamızda güzel eserlerini zevkle takip ettiğiniz arkadaşımız Salih Erimez, büyük bir zevk ve itina ile hazırladığı Aldümlerinin üçüncüsünü de çıkarmıştır. Geçen yılların hayatını nazarlarımızda bütün teferrüatı ve tekmil canlılığı yaratan bu tabloların bir araya gelişi emsalsiz bir kıymet arzetmektedir. Bu güzel eseri okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz.

Fiyatı: 135 Kuruştur.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimilere mutlaka yediriniz. Taklitlerini almayınız.

Bahçekapı SALİH NECATİ ismine dikkat.

Meşur âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, milâttan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldani medeniyetinde biranın büyük bir yeri olduğunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın bariz bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

OOO

BU GÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 SENELİK MAZİSİ VARDIR

Bira besler, serinletir, neşe verir

PUDRALAR MODASINDA

Yeni ve fevkalâde bir TEBEDDÜL

Mübalâğalı gayri tabii "Makyaj„ kalmadı

Cilde sürülecek gayri meri yeni bir pudra, tabii bir güzellik verir.

Parisin şık kadınları, yeni bir moda icat etmişlerdir. Bütün gün sabit duran ve hiç parlaklık izi bırakmayan, bir gül teni veren yeni bir pudra bulmuşlardır

Bunun sırrı İpekli elekten üç defa geçirilmiş en saf ve en ince pudrayı iki defa ıkrema köpüğü ile karıştırılması usulü ile izah edilebilir. Fransız kimyagerlerinin senelerce araştırmaları neticesinde elde edilen bu usul, Tokalon müessesesinin inhisarı altındadır. Bu yeni Tokalon pudrası, artık parlak burunlara ve yağlı ciltlere ebediyen son vermiştir. Cildinize, sekiz saat zarfında "Mat„ duran nefis ve güzel bir renk verir. Rüzgârda ve yağmurda ve hattâ terlemede cildinizi parlak göstermez. "Fini Mat„ Tokalon pudrasını kullanırsanız simanıza bir gül yaprağının tazeliğini ve güzelliğini bahşeder, sevimliliğinizi ve cazibenizi bir kat daha artırır. Üç muhtelif ve yeni cazip renkte olan Tokalon pudrasından birini intihap ediniz.

TEMEL FRANSIZCA

Fransız lisanını, az zamanda, kolay ve çabuk öğrenmek istiyorsanız, bu kitabı okumaya mecbursunuz.

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık, Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser.
İcabında üç Kaşe Alabilirsiniz.
Taklitlerinden sakınınız.

BİR HAKİKAT

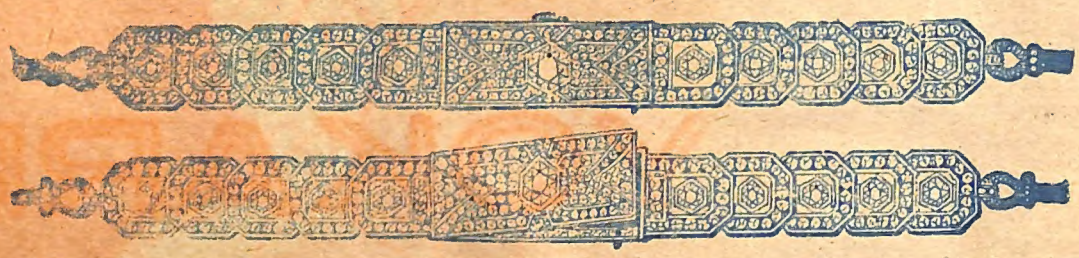

Pırlantalı ve elmaslı saatlerin bütün hakiki evsafı meşhuru âlem olan **SİNGER** saatlerinde toplanmıştır. Bunun için. Saat alacağınız zaman tereddüdsüz **SİNGER** saati almanız ve saatin üzerindeki **SİNGER** markasına, müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Satışımız peşindir. Emsalleri gibi15 sene garantilidir.

ADRES : SİNGER SAATLERİ Mağazası — İstanbul - Eminönü No. 8
Ankara acentası : Seyfullah ve Necib Kardeş. Bankalar 39.

TARİHTEN ÇİZGİLER

(İktibas Hakkı Mahfuzdur.)

KIŞ GECELERİ VAKİT GEÇİRMEK İÇİN FİNCAN OYUNU...

— Yüzüğü şeytan götürdü galiba.. bir türlü çıkmıyor!..
— Şu fincanın altında gibi!..
— Artık bir daha alnıma damga vurdurmam.. ne oluyor böyle?..
— Gözünü aç da ebe olma ayol!.. Bunun sonunda bir okka da boza var!..

FAZLA ŞİŞMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERI

Mide ve Barsakların Muntazam Çalışmasını Temin Eder.

Bütün eczanelerde bulunur.

Umumi Neşriyat Müdürü: E. R. Usman.

Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası.